

BİZİM SOKAK

ESİN ÖZBEK

Hoş geldin dedeciğim, seni çok özledim!

Ben de sizi çok özledim.

Ertesi gün

Biz de sizi en az Eren kadar özledik.

Evet öykülerinizi de özledik.

Bize yeni öyküler anlatacak mısınız?

Elbette anlatacağım.

Size bu bahçedeki ağaçların öyküsünü anlatabilirim. İster misiniz?

İsteriiz!

Haydi gelin o zaman.

Bu evi benim dedem yapmış. Babam doğduğunda da işte bu ceviz ağacını dikmiş.

Yani bu ceviz ağacı yaklaşık yüz elli yaşında mı?

Evet neredeyse o yaşta! Ben sizin yaşıңызdayken dedemin ceviz ağacına kurduğu salıncakta sallanırdım.

Vay canına!

Ben doğduğumda da babam, bahçeye bu güzel ıhlamur ağacını dikmiş.

Dede! Biliyor musun, ıhlamur ağacında puğu kuşunun yuvası var. Akşamları sesini duyuyoruz. Sesi o kadar ilginç ki!

Heh! Heh! Acaba bu gecede sesini duyabilir miyiz?

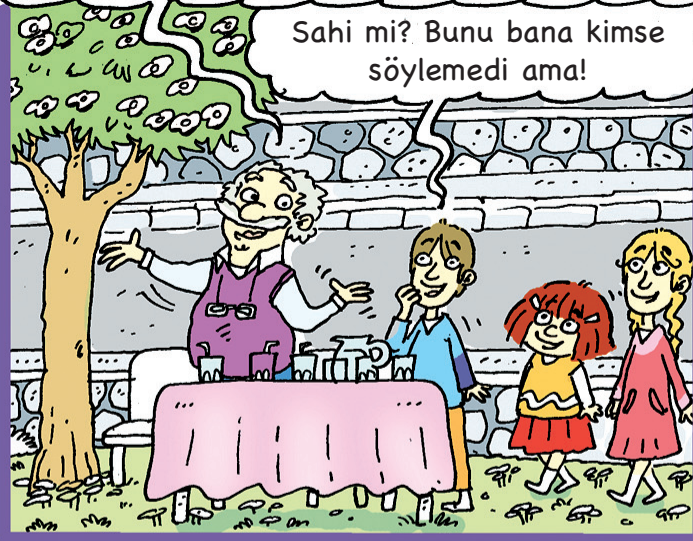
Ben de Eren'in babası doğduğunda burdaki nar ağacını, halası doğduğunda yanındaki vişne ağacını, amcası doğduğunda da şu dut ağacını diktim.

Bu bahçede her çocuğunuz için bir ağaç var o zaman.

Aynen öyle Zeynep'ciğim. Bu elma ağacını da Eren doğduğunda babası dikmişti. Yani bu elma ağacı sizin yaşınızda...

Sahi mi? Bunu bana kimse söylemedi ama!

Keşke benim de böyle bir ağacım olsaydı.

Durun hemen üzölmeyin.. Herkesin bahçesi olmayabilir ama bu, ağaç dikmeye engel değıl. Bu hafta sonu hep birlikte ağaç dikmeye gitmeye ne dersiniz?

Evet keşke.

Ama bizim bahçemiz yok ki!

Yaşasın!

Hafta sonu herkes gelir

Akşam

Arkadaşlarım çok mutlu oldu, artık hepsinin bir ağacı var. Çok güzel bir gündü dedeciğim.

Evet çok güzeldi Eren. Ağaçlara tırmanmak, kuşları dinlemek kadar güzel ne olabilir ki?

